

T R E Ś C :

	Str.
I. TEOLOGIA A POLITYKA; DOGMATYKA A ETYKA	5
Jaka jest zależność teologii od polityki w protestantyzmie? Co to jest cywilizacja? Dogmatyka a etyka, wiara a uczynki. Typowy okres etyki. O etykę totalną.	
II. O NARZĘDZIA DO PRAC KOŚCIOŁA	9
Urządzenia Kościoła i administracja. Największa drażliwość. Etyka w administracji. Przeszarżałości od połowy XIV w.	
III. REFORMA CZY REWOLUCJA?	12
Czemu Pupper i Wessel zignorowani? Niepoważny sposób głoszenia odpustów. Włoski obyczaj. Erazm Rotterdamczyk. Farel. Staupitz.	
IV. SCHOLASTYKA A HUMANIZM	17
Zwingli, Cranmer i Luter. Hutten a Luter. Wyłączność metod scholastycznych w protestantyzmie.	
V. ANORMALNOŚĆ. EGOCENTRYZM	20
Powszechne teologizowanie. Henryk VIII i Luter. Anormalność Lutra. Teologia egocentryczna, na uniewinnienie samego siebie. W Zwinglim nie ma egocentryzmu. Plan usunięcia Habsburgów. Król teologizujący. Teologia na poparcie zachcianek.	

Religia bez kapłanów. Poligamia ze Starego Testamentu. Sprawy Henryka VIII i landgrafa heskiego. Luter jakby unikał Nowego Testamentu. Anabaptyzm. Purytanizm. Czyby nie przejąć obrzezania? Imiona biblijne u Kalwinów. Recepcje prawa starozakonnego. Uprawnienie kłamstwa. Ograniczenie etyki do życia prywatnego.

Siedem opinij. Ubiquites. Decyzja Fryderyka Mądrego saskiego.

Stany Rzeszy przeciw cesarzowi. Program Zwinglego. Książętom przyznana władza biskupia — Henryk VIII i Cranmer. Landeskirchen. Bizantynizm. Gotowość wojen religijnych. Luter za przymusem w sprawach wiary.

Od augsburskiej do Bullingera i Wittenberger Concordie. Dążenia kompromisowe. U Henryka VIII schizma tylko. Teokracja genewska. Farel, Calvin i Beza. Adiaphora.

Consensus Figurinus. Nowe dogmatyki luterskie. Freier Abzug. Spór o synergizm. Materiał dogmatyczny porządkowany przez książąt. Pałatyn Fryderyk III. Kalwinizm we Francji i w Anglii. Elektor saski August wstrzymuje propagandę kalwińską.

Przemiany w Anglii. Nowy elektor saski Chrystian za kalwinizmem. Losy zmienne Mikołaja

Crella. Infralapsarii. Arminianie i gomaryści. Sasom wypada zmienić sumienie. Remonstranci. Kalwinizm brandenburski. Synod w Dordrechcie. Stany Generalne decydują o predestynacji. Emigracja holenderska.

XII. DO SYNKRETYZMU 54

Rozdarcie protestantyzmu przedłuża wojnę 30-letnią. Indyferentyzm. Polityczny kompromis w sprawie Eucharystii. Religionsgespraeche z nakazu władz świeckich. Zjazd lipski. Jerzy Calistus praojcem etyki »autonomicznej«.

XIII. BRAK TOLERANCJI. MECHANIZACJA 57

Losy Grotiusa. Nonkonformiści. Pełna ewolucja Kalwinizmu w Anglii. Cromwella pobożność na komendę. W Anglii nie próbują unij religijnych. Sekty z remonstrantów holenderskich.

XIV. »UNIA« DLA HOHENZOLERNÓW 60

Kalwińscy książęta nad ludnością luterancką. Akcja Międzynarodowa dworu hanowerskiego przed odsieczą wiedeńską Sobieskiego. Bossuet przeciw Spinoli. Król Fryderyk I pruski rozstrzyga o unionizmie.

XV. HERRNHUT 65

Ruch pietestyczny, prześcigający purytanizm. Collegia philobiblica. Zinzendorf zrywa ze światem urzędowym. Pierwsza i ostatnia sekta w Niemczech nie mająca związku z polityką.

XVI. Z RELIGII GAŁĄŻ ADMINISTRACJI PAŃSTWOWEJ 65

Racjonalizm uznany przez książąt za niebezpieczny. Konsystorze wspólne. Unia zarządzona przez Fryderyka Wilhelma III. Opozycja uznana za buntowników. Koncesja staroluteranom. Central-

verein przeciw unii. Królewskie rozporządzenie z r. 1852. Bezwyznaniowcy zapisują się jako unioniści.

XVII. DOGMATYKA DZIEŁEM RZĄDÓW. BIZANTYNIZM

69

Ilość dogmatyk protestanckich zasadniczo nieograniczona. Państwa urabiały przymusowo te dogmatyki. Swoboda dogmatyczna drogą do niewoli państwowej. Protestantyzm wiedzie do wszechwładzy państwa. Podminowano cywilizację łacińską. Brak etyki życia publicznego. Racjonalizm, utylitaryzm, Kraft vor Recht. Drwinki z hasła: res sacra miser.

XVIII. GENEZA NEOPOGANIZMU

72

Indyferentyzm protestancki. Musiała przyjść kolej na neopoganizm. Georg Schönerer około r. 1886. Podobieństwo do Puppera i Wessela. Czy to ładnie, że o nim zapomnieli?

XIX. DZIEWIĘĆ NASTĘPSTW PROTESTANTYZMU

74

Rekapitulacja. Którzy nie chcą być neopoganami, muszą wracać do katolicyzmu.